

ת"פ (קרית גת) 33248-03-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בקרית גת
ת"פ 33248-03-23 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט רפאל ימיני

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני

פסק דין

א. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של החזקת סכין או אגרוף שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן-החוק).

ב. על פי עובדות כתב האישום ביום 09.08.22 בסמוך לשעה 00:12, בכניסה לבית משפט השלום בקרית גת, החזק הנאשם בתוך תיק, בסכין מбал' שהוכיח כי החזיקו למטרה כשרה.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסוקיר לעונש.התבקשה גם התייחסות לעניין ביטול הרשותה.

תסוקרי שירות המבחן

ג. בעניינו ניתן ביום 03.04.25 תסוקיר, המתאר בהרחבה את נסיבותו של הנאשם, שמאפת צנעת הפרט לא יפורטו.

ד. בקצירת האומר, ניתן לומר כי הנאשם בן 22, רוק המשרת מזה כמנה בשירות סדיר בצה"ל ומוכר כחייב בלבד. התסוקיר מתאר קשיים שחוווה הנאשם במשפחה המוצא. למרות זאת, הנאשם סיים לימודי י"ג-י"ד אך ללא תעודת הנדסאי בשל קשיים שונים. מבחינה בריאותית הנאשם עבר לפני כשנתיים תאונת דרכים, עקב לכך נאלץ לעבר תקופת שיקום של כhana וכיום מוכר ל- 48 אחוזי נכות על רקע הפגיעה הפיזית שנגרמו לו. תקופה מסוימת, היה מטופל אף בפן הנפשי, אך ביום נמצא במעקב בלבד.

ה. הנאשם נעדר הרשותות פליליות קודמות הגם שבמעבר הופנה לשירות המבחן לנוער בשל ביצוע עבירה של נהייה ללא רישיון. ביחס לעבירה הנוכחית טען, כי הרקע לביצועה, עבדתו בחנות מזון. ואף סייע במסעדת. עם הסכין השתמש לפתחת ארגזים וכי החזקה בתיק הייתה החזקה מקרים.

עמוד 1

בשל כך סבר שירות המבחן כי הנאשם לא פעל בשיקול דעת עמוק והתקשה לבדוק דפוסי חשיבה לטוווח הארון. יחד עם זאת, ניכר היה שההיליך המשפטי והעבירה אותה ביצע היו בשבי לו טلطלה של רקהעה היה מוקן לקשר הטיפולו.

ו. עוד עולה מהתסaurus כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בהליך הטיפולו בהתאם לו ועל כן המליצה בעניינו הייתה המלצה שיקומית, הכוללת צו מבחן לשנה על מנת שיוכל הנאשם להמשיך ולבחון את קשייו השונים, המורכבות השונות שבחייו ואף לסיע לו באופן קונקרטי מול האתגרים שבפניו. כמו כן, הנאשם יופנה לתוכנית "ניצוץ" במסגרת שירות הרזואה, המיעדת לצעירים לפני ואחרי צבא לצורך שילוב מיטבי בקהילה. בנוסף הומלץ על של"צ בהיקף שעות נמוך יחסית של 50 שעות זאת על מנת לאפשר לו לסיים את שירותו הצבאי, שהינו ממשמעותית בתהליכי השיקום.

ז. עוד הומלץ שלא להרשיء את הנאשם וזאת מתוך המתENTION הווא, שה הנאשם עושה שימושים כדי לתקן באופן נורטיבי ולהשתלב בסוגיות השונות על אף הקשיים שחוווה ושישנים במשפחה המוצא והיעדר גורמי תמיכה ואף היוטו מוכך כחיל בלבד, لكن באירועו יהיה כדי לחזק את המגמה האמורה. בנוסף, ניתן והרשותה תפגע בעתידו, בהיותו צעיר בתחילת חייו האישיים, ותפגע ביכולתו להשתלב באופן מלא בקהילה, על כל מוגבלותיו הקיימות מילא.

טענות הצדדים

ח. ב"כ המאשימה טענה כי הבאתו של סcin לתחומי בית המשפט לא הייתה כתוצאה משכחה אלא מכוונת. מקום שהוא אדם ולעיתים הרוחות מתלהטות במהלך הדינומים, כך שפטונציאל הסיכון שנש��ף הוא גדול, על אף שבפועל לא נגרם כל נזק.

ט. לטענתה הפגעה בערכיהם המוגנים עליהם בא להגן המחוקק - שמירת חי אדם והגנה על שלמות גופו, שלונו וביטחונו של הציבור - היא ברף הגבהה ביחס להרחיב יותר של תורת הסקין שעלולה להביא לתוצאות קשות. לפיכך טענה למתחם שנוו בין מספר חודשים אחד ועד ל-8 חודשים מאסר שיכול וירוץ בעבודות שירות, והפנתה לפסיקה תומכת.

ו. יחד עם זאת, מכיוון שה הנאשם לקח אחריות והודה בהזדמנות הראשונה, הקשיים שלמוים אותו, היוטו בשלב גיבוש זהותו העצמית ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן, טענה לענישה ברף התיכון של המתחם, הינו מאסר קצר שיכול וירוץ בעבודות שירות, בנוסף לריכבי ענישה נוספים.

יא. לעניין אי הרשותה, טענה כי התייחסות הפסיקה לעבירה זו היא התייחסות מחמירה, זאת על מנת להעביר מסר ברור לציבור שיעקע את תופעת הסכינאות, שהפכה כמעט לנורמה ולכן אף בהיעדר חשש קונקרטי לאירוע אלים יש להחמיר ולכן אין מקום לבטל את הרשותה.

יב. מנגד טען ב"כ הנאשם, כי מדובר בצעיר שנintel אחריות מלאה על ביצוע העבירה. הפנה לאמור בתסaurus, למצבו הרפואי והעובדה שuber תאונת דרכים קשה שכטוצאה ממנו נפגע לו הטעול, גורמה פריצת דיסק ואף התפרצה מחלת הדابت. הציג מסמכים רפואיים תומכים.

יג. לטעמו החומרה בנסיבות ביצוע העבירה ע"י הנאשם, שכן בוואו לבית המשפט היה בכדי לחותם ערבות על חבר ולא כדי לעורר מהומות או מריבות. אשםתו הייתה בכך שהוא שכח את הסיכון בתיקו בטעות, ואולם הכה על חטא והתחרט על כך. יתר על כן, פרק הזמן שהלך מאז ביצוע העבירה ועד היום, כ-3 שנים, מבלי שביצע עבירות נוספות ולמעשה זהה ההסתבכות היחידה עם החוק, צריכה לבוא לידי ביטוי כתמייה וערכתה בדרך הטיפולית שעשה, שעה שמדובר בצעיר בתחילת דרכו שיש להזקק אותו להמשיך לרכת בדרך הנכונה.

יד. לעניין אי הרשותה, אף הוא הציג פסיקה תומכת, ממנה ניתן לראות כי על אף המתחמים שנקבעו, בבית המשפט לא הרשינו בנסיבות דומות. ההליך המשמעותי ופרק הזמן שהנאם מתמיד בהתמודדות השונות שבחייו, לטעמו מצביעים כי תנאי הלכת כתוב מתקיימים בעניינו של הנאשם באופן מובהק.

טו. אף הנאשם טען, שלא כל חייו עבד בעבודות מזדמנות הוא ציין כי קיבל תעודה הצעירנית כשעבד כשליח, שוב לkerja בפניו אחריות על ביצוע העבירה והתנצל על ביצועה.

דין ומסקנות

טז. על פי תיקון 113 לחוק, בבוא בית המשפט לגזר את עונשו של הנאשם, בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש הולם. בהתאם לסעיף 40(גא) לחוק, המתחם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ובמдинיות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקל שיקולים ונסיבות שאינם חלק מביצוע העבירה.

יז. נתתי דעת ליופי העבירה ולהומרתה. בעבירה האמורה במקרה דנן, הפגיעה היא בערכים המוגנים של שמירה על שלומו וביטחונו של הציבור מפני עבירות אלימות אפשריות. הצורך בלשרש את תופעת הסכינאות הפושה ברוחבונו ובמרחבים הציבוריים שיש בה כדי להפר את שלוותם של אזרחיה המדינה ופגיעה חמורה בთחושת המוגנות שלהם.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

יח. כפי שפורט בתסaurus שירות המבחן, החזקת הסכין מקורה בהיותו של הנאשם עובד בתחום המזון והשימוש בה לעובdotו. בעניין זה, אינני סבור כי הנחת המדינה שהסcin הובאה לבית המשפט, על מנת להפר את השלום, מתיישבת עם הנסיבות. שכן אילו זו הייתה כוונת הנאשם, היה מסליק את הסcin על גופו על מנת שהדבר לא יתגלה. הבאת הסcin בתיק, שברור כי יעבור בדיקה על ידי אנשי הביטחון, מתיישבת יותר עם התזה שהנאם שכח אותה שם. עוד אין לחובתו כי בחזקת הסcin יshown צד לפחות מאשר החזקת אגרוף, שכן ברור כי החזקת אגרוף נועדה לצורכי שימוש באירועים אחרים, בין אם לשם תקיפה ובין אם לצורך הגנה בשונה סcin. עוד נתתי דעת כי לא נעשה שימוש בסcin ואף לא הוחזקה על גופו אלא הייתה מונח בתיק, כאמור.

מдинיות הענישה

יט. ניתן לומר שעיקר המחלוקת בין הצדדים ניטהה בשאלת אי הרשעה, שכן מבחינת מתחמי העונשה, עולה אף מהפסיקה אליה הפניה המאשימה, שמתחם העונש הראוי יכול לנوع בין מאסר על תנאי ועד כמה חודשים מאסר. אולם, המאשימה עתרה למתחם הנע בין מספר חודשים אחדי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-8 חודשים מאסר, אך אף היא עתרה בנסיבות האמורות של תיק זה ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן, לעונשה ברף התיכון.

כ. ولكن אקבע כי המתחם צריך לנوع בין תנאי לבין מספר חודשים אחדי מאסר. ההחלטה שהוגשה על ידי הצדדים תامة את המתחם האמור ועל כן לא מצאת צורך לחזור עליה.

עתירת הגנה לביטול הרשעה

כא. המחלוקת העיקרית בין הצדדים כאמור, הייתה בשאלת הרשעתו או אי הרשותו של הנאשם. ב"כ המאשימה טענה כי אין לקבל את עדמת שירות המבחן, שלא להרשייע את הנאשם, על אף שמדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, שלקח אחריות ועבר הילך שיקומי בשירות המבחן, זאת כיוון שלשליטתה הנאשם לא עמד בתנאי הלכת כתוב. עניין זה טענה כי ההחלטה קובעת שבבירה זו לא ניתן שלא להרשייע שכן יש צורך בהעברת מסר ברור לציבור שיוקיע את תופעת הסכינאות, שהפכה כמעט לנורמה וכן אף בהיעדר חשש קונקרטי לאירוע אלים יש להתייחס באופן מחמיר ולהרשייע.

כב. מנגד, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה אחרת לפיה בתיה המשפט לא הרשייע במקרים דומים, גם אם לא הוכח נזק קונקרטי כדרישת הלכת כתוב. לטעמו מדובר בגבר צעיר בתחילת דרכו שזו העבירה היחידה בחיו, שכן מאז ביצוע העבירה ועד היום לא היו עבירות נוספות. עוד הוסיף כי אף נסיבות ביצוע העבירה מצויות על נסיבות קלות, שכן לא מדובר למי שנשא את הסכין על גופו או השתתף באירוע אלים. וכן מדובר בסיכון ולא באגרוףן, שהרי האיסור בחוק מדובר על חזקה שהניסייה היא שלא למטרה כשרה. בנווגוד לאגרוףן שאין מטרה כשרה לנשיאותו, בסיכון יתכן שהשימוש ומילא הנשיאה הם למטרות כשרות, כפי שאף נטען במקרה דנן.

כג. כאמור, כל צד הפנה לפסיקה התומכת את דבריו גם בעניין שאלת הרשעה.

כד. עיון בפסקיקה מעלה כי בכלל, עבירה של החזקת סכין היא עבירה שיש חשיבות להרשות הנאשם בדין בשל הצורך להעביר מסר ברור ובhair להתרעת הציבור והיחיד בעבירה זו שפשה ברוחבותינו ושבהן בית המשפט חוזר על החשובות האמורה, ואפנה לשם הדוגמא ל:

רע"פ 3059/22 אבו עלי נ' מדינת ישראל (06.12.2022); **עפ"ג (באר שבע) 8391-05-25 תהר אבן חמאד נ' מדינת ישראל** (28.05.2025); **עפ"ג (מחוז חיפה) 33805-09-20 סואעד נ' מדינת ישראל** (12.03.2025); **ישראל (24.12.20) ; ת"פ (שלום טב') 34841-10-23 מדינת ישראל נ' יאמן עלי** (24.12.2020); **ת"פ (שלום רاسل"צ) 74900-05-23 מדינת ישראל נ' עיסם אפיקיש** (25.02.2025); **ת"פ (שלום טב') 24126-03-22 מדינת ישראל נ' אברהם קוסאמה** (24.02.2025); **ת"פ (שלום רاسل"צ) 43782-02-23 מדינת ישראל נ' בן מבש** (20.01.2025); **ת"פ (שלום ים) 41185-02-23 מדינת ישראל נ' אסמה עטווואן** (19.01.2025).

א. האפשרות להימנע מהרשעה היא באופןם מקרים שעוניים על התנאים שנקבעו בע"פ **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "הלכת כתב") שבunikratם הינם שני תנאים מצטברים, **האחד** - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה, בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים. **השני** - על הרשעה להיות פגעה חמורה בשיקום הנאשם. עוד שיקולים מנחים נוספים שהותוו והקשרים בנסיבות חריגות של הנאשם או לשיקומו, הינם: האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם, מידת הפגיעה של העבירה באחרים, הסיכון בהישנות דפוס ההתנהגות מצד הנאשם, יחסו של הנאשם לעבירה, נטיית אחריות והבעת חרטה וכן השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. מן העבר השני, יש ליתן משקל לשיקולים שבrinters הציבור, תוך שימוש דגש על טיב העבירה והאפקט הציבורי של הרשעה.

ב. בפסקה מאוחרת יותר הודגש כי מדובר בחרג מיוחד מוצומצם שייעשה בו שימוש "**רק במקרים חריגים ווציאי דופן שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרת העבירה**" (בע"פ **3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל**, מיום 10.6.14), כך שההימנעות מן הרשעה הופכת לקשה וחירגה ככל שהעבירה חמורה יותר. עוד נקבע כי על הנאשם מוטלת החובה להציג על כך שההרשעתו תביא לפגיעה קשה ו konkretiy בסיסי" שיקומו ולתמוך טענותיו בתשתיית ראייתית מתאימה (בע"פ **8627/12 הנسب נ' מדינת ישראל** (31.12.12); בע"פ **2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל** (14.04.14); בע"פ **7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.14)).

כה. אמןם הנאשם לא הראה כי הרשעתו בדיון תגרום לנזק konkretiy, אלא נתלה בעיקר בהמלצת שירות המבחן בעניין הנזק העתידי. כידוע המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט שעליו לאזן בין הנסיבות האישיות של הנאשם לבין האינטראס הציבורי [בע"פ **7257/12 סנדרוביץ נ' מדינת ישראל** (18.10.2012)]. אולם, במקרה זה, לטעמי, האינטראס הציבורי והאינטראס הפרט מתלכדים לאינטראס משותף אחד שאינו סותר את המלצת שירות המבחן, והוא חיזוק הנאשם בהתמודדותו ובשים שאותו הוא עובר.

כו. משעה שמדובר בשיקום, ניתן המחוקק בעצמו בבית המשפט את האפשרות לסתות מהמתחלמים שנקבעו. כך נכתב בסעיף 40 ד (א) לחוק:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש הולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, ראשית הוא לחרוג ממתחם העונש הולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, ..."

כז. יתר על כן, ההחלטה בכרך שיקולים המבוססים על שיקומו של הנאשם, יכול ויאפילו על שאר שיקולי העונשה כפי שקבע בית המשפט בע"פ **262/14 נאשף נ' מדינת ישראל** (22.1.14):

"...בבקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמןם, בעלי מעמד חשוב עת מՁן בית המשפט בין שיקולי העונשה, הגמול

וההרתקה, במלאת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתקה והגמול ...
בית המשפט יטה לבקר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכו, או כי **קיים סיכון ממשי לשיקומו.**"

כך. בעניינו לא הצביע הנאשם, כאמור, על נזק קונקרטי או מיידי בעקבות הרשעה, שכן מדובר בצעיר בן 22 שrank עתה משרת בצה"ל זאת בשל התאונה שנגרמה לו ושהשאייה בו את חותמה באחוזי נכות. אולם, כעולה ממסקoir שירות המבחן לנאים אין בסיסי כוח ותמייקה שיוכל להיעזר בהם, בתחילת דרכו האזרחי לאחר שחרורו. לא לחינם צה"ל הכיר בו כחייב בודד על אף שמשפחתו הגרעינית נמצאת כאן בארץ זהה עצמו אומר דרשו. בכך לטעמי, מוצב הנאשם בנקודת נחיתות ביחס לבני גילו האחרים.

כט. כאמור לעיל, עבירה מעין זו קיבלה התייחסות מחמירה של ההחלטה מהטעמים שהוזכרו, אולם זה כלפיcoli עולם, צעירים שיוכלו להתמודד בהמשך חייהם עם אותן הקלון הפלילית, בשל בסיסי כוח ותמייקה אחרים שיפצצו על כך. לא כך המצב בעניינו של הנאשם כאמור. על כן, לא מן הנמנע כי נחיתות זו, המועצת גם בשל הנכות שנגרמה לו, לא תאפשר לנאים את האפשרות הסבירה להתמודד עם הקשיים בפניהם נמצאים, בני גילו בתחילת דרכם.

ל. בת"פ (שלום קג"ת) 22-07-48454 מדינת ישראל נ' כהן (30.01.2024) אמר בית המשפט:

"ה הנאשם לא הוכיח נזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו אם יורשע בדיונו. יחד עם זאת, פרטן הנזק הקונקרטי אינם נבחנים בואקום אלא מושפע פעמים רבות מיתר הנסיבות שאופפות את המקרה. ההחלטה הכירה ב"מקבילות כוחות" שבין הדרישת להוכחת קיומה של פגיעה קונקרטית לבין חומרת העבירות.

פרשנות דוקנית לדרישת הנזק הקונקרטי עלולה ליצור חוסר שווון בין נאים, בה תלותיו את האפשרות לפטור אדם נורטטיבי מהסתיגמה של הרשעה פלילתית ביכולתו של הלה להוכיח פגיעה קונקרטית בתעסוקתו - פגיעה אותה ניתן להוכיח רק ביחס למספר מצומצם של עיסוקים והויצר אבחנה בלתי מוצדקת בין העוסקים במקצועות טעוני רישי (שיעורה בידם לשכנע כי הרשעה תפגע פגיעה קונקרטית בתעסוקתם) למי שעוסקים במקצועות שאינם טעוני רישי".

לא. הדברים יפים גם לנוינו מקל וחומר, שעל פניו נראה כי זו מעדתו היחידה שנבעה מחוסר שיקול דעת ולא מכוננת זדון ולאור כל הנסיבות לקולא שפורטו לעיל, שיקומו של הנאשם והערכת שירות המבחן ביחס לסיכון להישנות ביצוע עבירות בעtid וכן ההחלטה שהוצאה במקרים דומים, בהם לא

הורשו נאשמים צעירים גם ללא הוכחת נזק קונקרטי.

סוף דבר

לב. סבורני, כי נסיבותו של הנאשם נכנסים באותו קוויים מנהיים שהורתה הפסיקה בהלכת כתוב, שהרשעתו יכולה להביא לפגיעה ממשית בשיקומו. וגם אם לא נכנס עניינו של הנאשם לדיל"ת אמותיה של הלכת כתוב, סבורני כי העיקרון השיקומי שקיבל מעמד של בכורה בחוק, מאפשר בנסיבותיו הפרטיקולריות, לסתות מהקו שהתוודה בפסקה ולהימנע מהרשעתו בדיון של הנאשם.

לג. בעניין המלצה שירות המבחן למכסת שעوت מוקטנת בשל השירות הצבאי אותו מבצע CUT הנתן, מצאתי כי גם בהמלצת זו, טעם רב. המסדרת בה נמצא CUT הנתן הוא מסגרת נוקשה וקפדנית. היעדרות על רകע הצורך לבצע עבודות של"צ, יכולה להביא לסיום שירותו. אין צורך להזכיר במילים, על חשיבות השירות הצבאי להמשך חייו. שכן אם דברנו על חוסר בסיסי כוח ותמייה, שירות בצבא כמיולי חובה אזרחית, מהווה את אחד מבסיסי הכוח החשובים והמשמעותיים לכל צער באשר יפנה.

לד. לפיכך מצאתי כי יש לאמץ את המלצה שירות המבחן במלואה ואני מורה כדלקמן:

1. מבטל הרשותו של הנאשם בדיון.

2. מטיל צו של"צ בהיקף של 50 שעות, בהתאם לתוכנית שגובשה בשירות המבחן - במסגרת "דבריון באר שבע", בתפקידי ניקיון.

3. מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה מהיום.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ-CNDRSH או לא ישתף פעולה עם שירות המבחן CNDRSH, ניתן יהיה להפקיעם, להרשווע בדיון ולגוזר את דינו מחדש.

זכות ערעור למחוזי דין תוך 45 יום.

המציאות תשליך עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

מציגים בתיק, להשמדה.

ניתן היום, כ"ד تموز תשפ"ה, 20 ביולי 2025, במעמד הצדדים.

